

200

80

894.342-
A 87

خيغات - تيرگه ن

Жиган-Терген.

3 | 4649

بہمکت اوتہ تہذوف.

294.342-1
A-87
Kas
P.K

جیغان۔ تپر گدن

MMR. No

داسٹیروچی : ۱. بایفوسونف

کریموو، حسینوف و شرکاسی « نڈ مطبعہ سی
اور نیورغ - ۱۹۱۴

PK

13706

Гос. респ. библиотека
КССР им. А. С. Пушкина
Инв. 10798

10573

خىرچىلار (بەھچەبىدىن تىرجىما)

كېيىن جىرقى - جىرقى ئەر چاس بالا،
 چول ئۇ جۇرب كېلە جاندى اېتتەب قازا.
 موپنچاقىتاب ماڭدايىمان ئەر جۇبېرب،
 ناس جىرغان آپانداری جارا-چارا.
 قاراسالڭ آباق باسقان جۇرېسېنە
 بالالىق شادىدى جوق ئۇ اراسىندە.

كېۋدەسى حسرت بېن ئواب بولغان
 نۇرغانداي آزار سېيىب ئەرېسېنە
 قالاغا بارغان اېكەن جالدا نۇغا
 جالدايتىن باي چىقبايدى مۇنى آ نۇغا !

مۇندايدان «ئۇى جوق، كۇى جوق» قورقادى ەر كېز
 قېيىن دېب قاچا قالسا نازۇب آ نۇغا.

جاب جالغز كېچە آناسن قويدى كورگە،
 قورغان بوب نېچە جلدان نۇرغان بىرگە
 دور با آلب ەر اېسكېكە نېامەرمەسە
 باسقادان جوق جاردەمى كۇن كورەرگە.

پوۋوزكا اونە بېردى آلتى آت چېككەن
 بېچارا اۇچتى سوغان بېينەت چېككەن
 اچىنەن داۋس چقدى: «ماساغان!» دېب
 «احەق ھېچ كاسېسز كۇنڭ اوتكەن»

كۆچىرى، آئىن يېرىككەن، سولداي سۇستى،
 سورايغا * آل چېنىكەن سولك بۇدا كۆچىنى،
 ئۇلا چىناب چىرىنى مېن ئارىغان اېكەن،
 چېلىكەن بىچارانك * ئىل * ئۇستى.

بىچارا ارچىپ كېتىدى، بار ئايغانى،
 چالەزاقى اېكى كوزگە چېنىپ * آل. * ئىشقا ئايغان چال
 مۇكاپ چۈرە بېردى * اوز * جوى مېن بارىغاندا
 كېۋدەدە بار بولغان سولك چىن جانى.

چار چاغان استىق سوغىپ ئاۋسباب * آل،
 كېب چېنىدى چوقى آغاچقا ئاقى دالە - * دال.
 كورەدى: آقيرىنداب كېل جانر
 موئىننا دوربا سالغان خىرچى چال.

«اې، بالام! آمان بېسىن قاي چېرىككەن؟»
 «چىنبا، ئوردىغا؟ بېك چۈدە بېسىن!»
 «* اى، آنا! - سۇراي فالدك نە سېپە بىدەن؟»
 «آج بولسام چېنىتن تاماق بېرمە كېيىسن»؟

بولسا اولاي بۇ كۈنگى كۈن جىدىم * ئاۋر.
 بايقايمەن مېنەن سېنىڭ قايغىڭ ئۈر.
 * آزرىنە ئىرچلىككە - پىلبەسەيك
 ساق ئۇرسا! قول مېن آياق چۈرەك باۋر.

سول چەردە بولاب بېردى ئۇۋ سەئادى ،
 نە بولسا دور باسندا * بىر ن قويمى ،
 * جانادا كۈچۈن جېيىپ سۇۋ آ كېلى ،
 بۇلاققان * چاچالڭ بارب جاس آدامدا ،
 فابىدا اۋمېنلدى ! . . ناماقتاناب
 فۇرسىتى * تۇرلى كېڭەس بەك شادداناب
 « آچ ىلر آسنىڭ * چاين » دېگەن اوسى ؛
 نوقى آدام ىل آلمابدى سونداى ائوق .

جازىڭك آلىدى كورۇۋى

(وشكىنەن)

آبدالب اۋنەم قۇرغان كۈن كوزى مېن ،
 كېمېدى چاقن ناۋدان فار نېزىنەن ؛
 سارقان سۇۋ لايلاناب توغابغا آفدى
 كۈن بۇرن ئولاب تۇرغان * اوز - اوزىنەن ،
 كۈلمەب چل آلدېغا ھېچ آلاڭسىز ،
 تۇرغانداى جاڭا اۋبېدان جاندى - چانسىز ،
 ساۋلە - ن آسپان كوكدىڭك آغاچ چېڭب
 كوگەرەر قۇس جۇننىدەى * بىر آلاسىز .

آرالار آلم * اۋچۇن دالاداغى ،

* اۋبادان چقادى * اۋچب * جاناداغى ؛

اۋى جېرلەر دىمى كېنۇب ، * چوچى چىقب ،

مال چۇۋلاب ، بۇلبىل سايراب تۇرار ناغى .

كۈن چىۋادى مەم باتقادى (تۇتۇق زارى
(ن. كراسوۋسكىيان)

كۈن چىۋىپ كۈن باتقادى مەزگىلى مەن .
خەلقى بۇل خەستدا آلدە نەدەن ؟
چۈرەدى اېر سەككە - قارساڭ كۈزەنچىلەر ،
اللەڭك رضا بولاب بېرگەنى مەن .

مەن * نۇستم بۇل تۈرمەگە قاپلىستان ؛
كوكېلىن بۇرغاندىقدان قاتن دۇسپان ؛
كەم سول : كوزن چويدىم « خۇفيا اېمەس »
كەمەن * اشكارەلەب ، اېمەس بوستان ؛
سول * اۇچۇن مۇنداي كۆيگە * نۇستم * مەنى ! ..
نەدىردىك كېزى چىۋار مەنى نوسقان .

تۈبەمە جېندىك چاۋز ! ... مېنىڭداغى ،
اېرئىكك آدال بېيىل ، آق چولداغى ؛
بېلىگىلى تۈزك چولدان چىۋىپ سايقال ؛
* چازىڭكا داچال بولدىڭ * چانا ناغى .

بالالار آرندا قالدى جېنەسپىرەب ،
قالايچا اولار اېندى اېتەر قورەك ؟ ..
كەم بىلد ؟ آچ - جالاڭچ بولمايتىنن ؟
آنا - آنا بولماغان سوك تۇرار دېمەب .

جاندىن مېن ئۇنىڭدا كىلىپ،
 آزادىڭ نېچە تۈرلى دىگەن ئاب،
 كۈن - تۈن، ھەر ئوقۇلماي، قىيىنلاپ،
 كىي - كۆپىدە ئايمىغان جاس كوزدەن ئاب.
 نېمىدەن ئادەم سونقان ئى چىچىلار!
 بېكىتىپ اېكى ئابىم ئالسىندار!
 كىملاپ، چار چاقىرىپ * بىر سىناپسىن!
 چامام چوق بوسانۇغا ئېلانبار
 قارا-سام كۈزەنچىدەمى كۈن مېن ئۇنىڭ،
 ئۇنەرب باغىسىپ تۈر مېنى نېگە؟
 اېھ! مېنىڭ كىملاغان چىچىلارم!
 سېنىمەر مېن اولام چىغار... ، كېلەمى چۈنگە!

تۇغۇغان چىچىر

(چو كوكۇسكىيان)

تۇغۇغان چىچىر! كورگەن جامان، چاقىسىلىقىدى،
 نە * تۈرلى ئاتقان ئاننى - آچچىلىقىدى،
 كېڭ دالا، قالك ئوغاي، قانس آغاچ
 بىرىنەن * بىرى بولاب قىزغىلىقتى!
 سۈيىكتى : آسپان - كوكۇڭ - ئۆلەلەرى،
 قايغىسىز ساباق ئاب چۈرگەندەرى :
 بىرىنەن * بىرى باسب آسب تۈسەر
 * تۈرلى اوبىن، بالالىڭنىڭ ئۆرەلەرى

چارەتقى فاسىيەنتى تۇۇغان چېرە - آى !
 ھەر كەمگە سېنىڭ جوالىڭ ايمەس اوڭماي !
 ۋالېندا فانداي جۈرەك تۇرار اېكەن ؟
 سېن دەيسە اور يېنىدان فوزغالماي ، جاي !

اۈچ بايتېرەك

(لېر مونتفدان)

آرابدىڭ * اوزى قۇمراق دالاسىدا
 چىبىدى اۈچ * بايتېرەك - فاراسىدا ؛
 سىلدىراب * چوبىسىز چېردەن چىب آققان
 ۇلاق بار سۇۋى - القن آراسىدا ،
 قورغالمقان اسنى كۈننەن ، اۈچقان قۇمقان
 كوك جاسل چاپىراقىڭ ساياسىدا .

بېلىگىسىز ھېچ خېرىسىز كوب جىل * اۈندى ،
 جولانچى آلس جولىق سوققان كېندى ؛
 قۇۋارب اسقى كۈن مېن چاپىراقدار ،
 قۇرىتىن بۇلاقىڭدا كېزى چېندى

چۇۋلاسىدى * اۈچ بايتېرەك نىدەنكە
 دېسىدى اولار : چاراندىڭبا * بىزدى تېكىكە ؟
 بولماسا سونىڭ * اۈچۈن اوستىكېبە * بىز ؟
 تېك - فانا قۇۋارۇغا اۈچچان چېندە ؟

فایداسز * اوسېپوز * هر اېلسز چاقددا
 كۈن * نېيىب، قۇيۇن قوزغاب هر * هر چاقددا
 مېچ كىم نىك چى * جۈزىن قۇزانتىداق . .
 نىقېرىك بىزگە دېگەن دۇرس - آفبا ؟
 آيتىپ بوپ ئوقتاغاندا - آلس چاقدان
 باغانچا قۇم * اۇيىقىدى آسپانغا آتقان ؛
 اېستىلىپ چاندىراغان قوكران دۇس
 كورنىدى آلسدان چۈك كىلەم چاقدان .

قايدىدا، نېكۇدەگى بىلغاقتاسىپ
 كېلدى نىزگەن تۇپە قۇمى * چاچى،
 اورالب * نۇرلى اېتەگى چانولاردىك،
 توگىلىپ نومەن قاراي سالبىراسىپ ؛

اولاردى كۈمە - كى قول جوغار بىراق -
 كۈنەرسە، قارا كۈزدەر هم چارفىراب ؛
 * چانادا - ونى جۇدەز چاقتا اېككەيىپ
 قارا آنى آستىداغى قىزدردى آراب .

چىراغىپ سېكردى آنى آندا - سانددا،
 اوق تېگەن چولپارسداى - بانقان چانفا ؛
 قانپارى آق كېيىم نىك تىم - آق كوركەم -
 چىيراب چىنئاغندا چاندى سوندا ؛
 چىدەرب قاغىپ آلب نايىزاسن اول -
 آيقايلاپ * جۇردى چاوب قۇم مېن چاكددا .

ھېندى اېندى باپتېرەككە چۈلداست
 كېرۈن كۈلگىكەسەن ، تۇستى ياساپ ؛
 ناماسا ، پتېراغان نىگىلپ فوس ،
 قۇم چا نولدى سۇلغا آب - آب

كېكىپ تۈكتى باسەن اېرەسب - آق
 (بوغاننەن اوبداغى چوقى بۇلار قوباق)
 نك قۇرپ باپتېرەككەر حرەت قىلدى ،
 آياماى ھم سۇاردى - القن بۇلاق

چاغندا قاراگىھى بوب شىق بانقان
 اېستىدى بالغا داۋسى نامر چابقان ؛
 آغاچدار * چۈزچل نۇرغان قۇلاب جانسز ،
 بالالار قابقتادى نۇس - نۇس چاقدان ؛
 * چانادا دېنەلەرى بۇتارلانغان -
 * ھندى اوت بېن ، تاگھا چېپىن قوبماى چانغان .

كېتكەندە نۇمان آۋب كۈن بانسقا
 كېرۈن * چونن نۇزەب تارندى آلسقا
 كورندى * بىر كوگىلسز بېلگى بولب
 آغارب سۇيىغان كۈل قالغان بوسقا .

قالدىقن كېنۇب قالغان كۈن قۇوارندى ،
 سوققان چېل دالاغا آيداب ادراندى ؛
 بۇل كېزدە چب - جاماغاى آينالاسى ،
 سېرىن بۇلاق چاپراق قوبىب آبدى

كۆلۈككە اردەب بۇلاق ئالدى نەك ،
 استىق قۇم * اۋىتقىيدى ھامان ، باساين - دەپ ؛
 اۋىرەك چۈن باھالاندار چاقاسىندا
 جانادى * جۈفۈن جۈاب ، نامانن چەپ .

اېكىنچى * بولام

مئالدار (كۆرۈنۈمدان)

« كوكەك مېن كوگرچن »

كوكەك قۇس * بىر بۇزاققا بېغىب آلب ،
 چافردى مۇك داۋس - بېن قايىقىلاناب .
 اۋىرغان ما كاپىندا * بىر كوگرچن -
 « قايىردىك » دەيدى « نېگە ؟ » ناكما قالاب

« كورچم - آو ! مۇكاپان مۇنچا نېگە ؟
 كۈز كېلىب - قايىردىكبا - جاز اونكە نېگە ؟
 بولماسا سونىك اۋچۈن چاقىنكبا ؟
 نومەندەب چارقا چىقباى كۈن كېتكەنگە .

« فالايچا » دەيدى كوكەك « قايىرماين »

« شادلىق بېن بىلسىغوى قايىقى جايىن »

« اوتىرمن بالالارغا نازالاناب ، »

« چىچەم دەپ بىلمەگەن سونىك نە غلاين »

كوردىم غوى سولار * اۇچۇن كىرپ بېيىنەندى
 بۇل كۈندە اۇچىپ تونۇپ * بارى اېر بېيىندى.
 اوسىلاي كۈن بېيىدى دەپ اويلاپ بېدىم...
 بېيىنەنم * سېراغان ، بوسقا كېتىدى .

كورەمەن اۇيىرەكتەردى باغى باردى :
 بالابان باۋرىندا كېيىن قالماي .

جاگىر چا قۇس - نۇس چاقدان جېيىلادى
 قاراسام اركى سورلى جان مېن اركەنەن ،
 دىيادا چالغۇ * اوزى اونرغان جاي .

« بارەمۇسم ! ەر وقتىدا آيا مېن مېن .

اولەر اېم ، بولسام اېگەر سېن مېنەن تېك ؟

قاي كېزدە جۇسرتقالاب * اۇيا سالدك ؟

- مېكە كىدەپ ، ھامان اۇچىپ ، جۇرمەيشن تېك ؟

بالام بار دېگەنمگە مېن عېجب - بىن ؛

* اۇياساپ جانقانكىدى كورە - آلاماب اېم !

« مېنى * جون ! ... * اۇيا سالسام آزابدانىب ،

اورنىنا راجىتىك بېيىنەت آلب . . .

سالامىن جۇمىرتقامدى اېسكى اۇياغا ،

تۇرغان سوك ، قۇس جولاماي ، بوسقا قالب »

مۇنى اېستىب كۇگرچنىك كوگىلى قايتىدى ؛

تېك نۇرماي سوندا داغى ، كوكەك آيتىدى :

« بايغۇس - آۇ ! نە خاقسىلىق كورگىك كېلىدى ؟

بالالار . * اوز اىمگە داپىنى - دايتتى

آلاچىڭك اۋاي باققان آنا - آنالار !

ئىرىپىدە - بالايۇچۇن كۆپ قاراڭدار !

آڭداۋسىز باسقا * اۋباغا ناستاي بېرىپ !

كوكەككە، مۇڭن چاققان اۋىسا ماڭدار !

بالاي باسقا آدامما آسيرانبا !

بايگەنچە سلاپ - سىپاپ * اورك ساققا !

چى * جۇز آنا آنادان كورمەگەن - سوك !

جۇرمەسەن نالغى بوپ اوسكەن چاقدا .

بۇلبۇلدار

* بىر آدام بۇلبۇلداردى اۋىتاب آلپ !

* بىر - بىردەن اۋىچكەمگە قويدى سالب .

بايغۇسدار آۋق - آۋق سايراسادى ،

كوبىنە خقالقدان نازالانپ .

* بىر بۇلبۇل آراسىنان اۋندەمەيدى .

آرتقچا باسقاسىنان قايسى چىيدى !

مۇڭى - سول : كېيىن قالدى دوستيلارى !

«سولاردى اېندى قاچان كورەم؟» دېيدى

• اۋىچكەدە دۇركن - دۇركن چلاب آلپ

• دالاعا قارايدى ھامان كوزن سالب ،

• اۋتسەدە نېچە كۈن، * ئۈن قايسى مېندەن -

بىچارا اۋتىرادى آرب - نالپ .

اوپلايدى: «ئۇنلماستىن چىلانغان مېن:

سايراسام ئۇنلمايدىيوي: داۋېسىم كېڭ

ايسىسىمە مەڭ ئۇنلانغان * ئۇنى ئوچام،

ئاللاھقا، ئۇستاز اېكەن باسقا مېن ئەڭ؟

بايقامەن: * ئۇنلادى سايراعاندى.

بارما - اېدى ساوچىلدا مېنەن * ئۇنى ؟

كەم بىزد . . . ئوچاما اېگەر ئۇنلادى ئالسام

ئىنئامى قويا بېرىم چىن چاندى .

اوسىلاى دەدى - داغى ائىگە باسدى ،

ئوقىماز اېكى كوز دەن آفغان چاسدى :

داۋىس مېن : كېيىدە نازك، كېيىدە قاتتى

ئوچانك، شاددىق بېرىپ، كۆڭلن آچدى.

سايراپىدى، ساۋن بېرىپ ناك آئىسادا ،

بواماسا، كېچكە اېنالب كۆن بانسادا،

آلادى مەڭ قوبىلىپ، قوبىلچىنىپ،

چاندىاب * تون اورناسى، اېل چانسادا .

ئابدادى فايدا، براق سايرانغان مېن:

مۇنى آرتق كوردى قوما باسقاقتىن كېم

اولاردى قويا بېرىپ، مۇنى ئۇستادى،

چاندىاب بېرىك ئۇچك توكتردى جېم.

ھەر كېزىدە كوزىگە ئۆسكەن ئۇ ئىبلادى
 قانات بېن سون بۇ كىكەن ئۇ ئىبلادى.
 بۇ ئىبلادى سىر كورسەن بۇ ئۆمىت قىلغان
 ارىسە بىدەن آخىرىدا ئۇ ئىبلادى.

بالا مسق بېن قارا تورغاي

« بىر ئۆيدە اسىراندى قارا نورغاي -
 ناق ئۆستە ايمەس ايدى ساپراۋغا اوندای ؛
 پا كېسىن بىلگىسىن بۇرە ئۇغىن
 بار ايدى چاماسىنچا قالپى سوندای .

ئۆيدە گى جاس مسق بېن بالاپانداۋ ،
 ناق آرنى بىلمەيتۇغىن جانجال مېن داۋ ؛
 بىلگىچەم ، قالپىن آ كىداب ، چاقىن بولدى ،
 بولسادا باسقا مسق نورغايغا جاۋ .

مسقنىڭ « بىر زاماندا قارنى آچىپ ؛
 مياۋلاب جۇردى « آبدان قۇنى قاچىپ ؛
 كورگەن سوكۇ مۇندای حالدا سۇبىگەن دوسىن
 بىلگىچەك ئۆپىرەندى آقىل ، بىلىمى آسب ؛

« اېي دوسم ! نېدەن بۇلاى بولدىڭ مومىن ؟
 « بارى « بىر ايمەس چىقار آچىپىن نوغىڭ ؟
 « ئۆپچىكەرە ساندۇغىچىدى كورمەيمەسك ؟
 « قاغىب سال ، آ كىدب تۇرب آدم جوغىن !

مۇنى اېسىپ ناماق * اېدان كېرەگەدى ،
 « فۇسدى آب مېن چىمەپەن - نېگە؟ » دەدى
 سول چەردە بالا مسقى « ناس - نالقان فۇب »
 اۇيچىكەن ساندۇغاجدى آب چىدى ،
 جاس مسقى فۇس اېتىپك * دامن آلدى ،
 نوپا - آلماي اوسماڭدېنا اېندى باردى ؛
 « رەمت ، چول ناننقان بىلگىچىم ! » دەپ -
 اوندا فوسچاغا قاغاب سالىدى .

مثالى: قارا نورغاي * بزدك خلق ،
 آلسدى چاقىغا * چور اېداب سالب ،
 چاقىن مۇفاندېرپ ، داندەنپ آب ،
 اوزى دە اوترماپنن آمان قالب .

قاچچى

اوبرا آوز * اۇبىك ناقاتايندا
 * بر قاچچى چاتوچى - اېدى در * دايمدا ؛
 آباغن خىمتچىلر * اۇرنوچى - اېدى
 چانقان - سوك جولىدى بوگەب ، آل جايدىنا
 قدر لېب « نم تېزىنەن » نېككەككە آب .
 قاچچىغا تولماندىچا آچا سالب *
 فوجاسى مېرىك ، تارا جېرگە فويىدى
 * اوزى نك بولمەسىنە آب بارا .

قوجاسى ھەر ۋەتەنغا قاغىپ، سىپاپ
 كورېدى نېچە * نۇرلى غەرىمىتىدى قاپ
 جايىلىپ كۆپ اوزاماي خەلققا داڭقى
 بائىپ كېپ قونا المادى ماسادا ناق

يا نانس قوناق كېلسە * ھەر سىپاپى:
 سويلەسەر * سوزى بولدى قاپدىڭ * جايى:
 كوز نىڭب ھلى * جوز ھېن فاراۋچى - اھدى -
 آدامنىڭ مالغا قىزباس ھم تالايى .

اوتۇرغان جافىراق اورن آلب ،
 قاپچىقىدى آزابدانى سىپاپ - قاغىپ
 كور كەن - سولك : جۇرت قىدرلەپ كۈتكەندىگىن .
 ناسارن بلە المادى قاپچىق قاغىپ
 ماقتاناب ، نىكبرلك اويىنا كېپ ،

بولدى اھىدى سىرتدان تېرگەپ ، تۇرمايتىن تېك ؛
 « اۋىتكە نېچە بويىتتە سېپە ؟ دېپ آفل آيتىدى ،
 باسقانى * ھەر اوزىنەن « كېچچە غوي » دېپ
 دېن قويىپ جۇرت نىڭداسى قۇلاق سالب ،
 * سوز جوغن بېرە كەلى بىلسەدە آنىق ،
 قاپچىقىڭ * جون - * جونىسىزىن دۇرستادى ،
 اچىدە آفچا بارن * بىلب آلب .
 تۇرغاندا * جون تۇزەدى اچىدە آفچا ،
 آلا ، آلا آفچا * آبدان تاۋساغانچا .

فاپچىدى، بوساغان سولك، دالاغا آمدى،
 دېگەندەي: «كېرەگى بار، مۇنك قانچا؟»

قاراساق كوز جېرەب كېي ۋ بېر بايدى :
 كونەرب بىتكەن مالىدى خۇرە آلامايدى :
 خاقىدك، اۆيدە اوتىرب، ۋ جونن تۈزەب
 مار تايىسا آخىرىدا فايقا، اۆنسايدى.

بۇركت بېن اورمەكچى

جوغارلاب چارققا بۇركت چقا قالدى،
 اۆستىنە قافى - تاۋىنك اۆچب باردى :
 جۈز جىلق ۋ بىر آغاچقا قوندى داغى -
 شاددانىب جان جاغىغا كوزن سالىدى.

سېكىلدى جېردك چېتى كورنگەندەي :
 كورندى: اۆرەن، توغاي - ۋ بارى بىردەي
 آلستان چرچا آغاچدار كوئەكئەك بوب
 كورندى ساۋردەگى جازغى كۈندەي :

قارغانك قاناتىداي بواب ۋ جانا -
 كورندى آلس نېگىز زورغاغانا
 « مڭ شكر » دېدى سوندا بۇركت تۈرب،
 كورگەندەي جېردك جۈزن ۋ چىب چاشما

«فدرت! چارانېسن مېنى آرتق:
تالمايەن، اۇچقان - ساپن كۇچم آرنى:
جان كېلمەس بېيىك ناۋغا چىغام ەر گېز،
قار اۇغا كېڭ چىغاندى كوز بېن تارنى .

«سېن نېگە» داۋس دەيدى «ماقتاناسن؟
سۇلۇ قۇس اېمەسسەن غوى: قاب - قاراسن!
بايقاچى سېنەن قانچا نومەن نۇرمەن؟
باسقادان آرتق - سىن نە غلاسن!؟

قاراسا: بۇناقدا اونر ۋ ەر اورمەكچى:
چاماسى سوندا نۇرب كۇن كورمەكچى:
بۇركتىڭ كۇن چاغىنان اۇن نوب،
نېمەت جوق كۇننىڭ كوزن چبەر مەكچى .

اويلاسام، دەيدى بۇركت چالغزاق مېن
قالاچا بۇل بېيىكىگە چىق اېڭ سېن؟
سېن نۇگل اوچمپازدار چېتە آلمايدى
قۇتى بولماغان سوك مېنى مېن تېڭ .

قاراسام: قانازڭ جوق، ۋ آڭدە كېم!
نە غلب چېتىڭ مۇندا جورغالاۋ مېن؟
«مۇند! ۋ اوزڭ ۋ آ كېلىڭ غوى!» دەيدى اورمەكچى
مقتى اۇستاب، قۇيرىغىڭا جايىسب اېم»

بۇل چەردە اپىندى ماغان حاجىنىڭ چوقى !
 ماقتانبا! مېن نۇرغاندا، نەزەرىمەن كۆپ !
 سۈيىنگەنچە، نومەن آيداب، * ئۈرپ كېنىدى
 * بىر قۇيىن اورمەكچى * ئۈچۈن كېلىگەندەى بوپ .

بايقاساق اوسى كۈندە كېيى آدمدار
 الينب قىرغا چىقار، ئىلماسدان آر؛
 * جانادا قولا، آرتقان - مېن تېگىدەسەدى،
 بولماسا «مىگنان * بىرى» سانسى بار.

بىرەۋنىڭ باسبالداق - بېن جېتەر قولى،
 وقتچا ساي بولادى ات بېن نولى؛
 سوندا * اوز كۈچى مېن جېتەگەن سوك،
 جېل سوقسا قۇلاب جانار كورسەك اوني.

جاراس

بار ابدى جاراس آنتى * بىر ساراڭ باى،
 كىيىگە ئۈسبايتىن تىيىندى جاي
 لاقاب قىپ، جۇرت آقچالى دەپسب * چۈردى:
 «آسباسا، بار چىقار» دەپ «مىليونداى»

اويلاسا كم سۈيىمەيدى ماقتانغاندى؟
 باى داڭقن چىقارۇغا اويىنا آلدى،
 «جارلقاب جۇما ساين نويغىزامن !
 كېلىسن دەپ جېتم چىسور خىبر سالدى.

جۇما كۈن اېسىگى آچقى بولا قالدى.
 توبىغىزب كم بولسادا كېلىگەن جاندى.
 «مۇنچاما موۋاپىلققا نە چدار!» دېپ
 كورگەن جۇرت، نۇسەنە آمای، عجبەندى.
 بولسا نچا ناغى جۇما، * نل تېگەندى
 باي «براق» * بىر آمالدى نازىب آلدى:

بار اېدى توبەندەرى * بورى آلان.
 ناهەداب، كورنگەندى هم ناپاننە.
 بايلازىز جۇما ساين فوبىب اېدى،
 ولمادى آدام باتىب كېل آلاننە.

فأقرلار، سر بلمەگەن كېل فالسا،
 * ماز بولدى ناهەداتباي قۇتېلا آلسا:
 «توبەندەر چېب فوبىبار!» دېپ جولامادى
 ناستاۋغا جۇرمزبە؟ دېپ جاندى سونچا.

سوندادا: * جۇرت مرزا دېپ آتن جايغان؛
 ايتىدەردك نېگە بوسن * بلسن فايدان
 دېسېدى: اېتىدەن باتىب بارا آلامايدى -
 بولماسا كىنا بارما جاراس بايدان؟

فانچاما اېسىڭى آچق دېسەك دە باي :
 ۋە جۈرمىزغوى كوز ۋەن كورب نالاي نالاي؛
 بار كئا، جان بارمايتن ايتدە قالب
 ايمەسى جافسى آدام بوپ نۇرمايما ۋە جاي

جازۇچى مېن قان اچدر

قۇربلپ قىيامەندك نارا زېسى
 بىنداڭك تېرگەلۇگە چارقدا ۋاسى؛
 تېرگەلدى ۋە بو وقتدا قانار تۇرۇپ
 دىيادا قلمېسى باراھكى كسى.

قان اچەر مۇنك ۋە بىرى آوزغا آلفان ،
 قوليمان نالاي آدام باۇزدالغان ،
 آخردا دارغا آسماغان فواغا ۋە نۇسب
 چىغان سوڭ ۋەر وقتدا ۋە سوزى جالغان .

ۋە سوز جازۇچى ، آنى مشهور ناغى ۋە بىرى
 دىيادا آيتقان ۋە سوزى بواغان ۋە ارى
 قۇوانداب كئالى ۋە اسدى ، خدای جوق» دېب
 آيتاتن زمانندا ۋە اوزى ۋە تىرى .

دىبا اېمەس ، نامق ۋە اسى نېز بىتەدى ؛
 اېكەۋن عذاب اوچۇن آ كېتەدى ؛
 چىچىرلى اېكى فازان قانار آسب
 آستىنان اوتن ۋە اۇيىپ اورنەتەدى

« بر بردهن قازانغا آ كېب اوتوغزدى
 « داۋاداب » بۇزق، اوتى آرتق تۇزدى
 كورندى جازۇچى اوتى بېسىپ قانا،
 بۇز قىما قاراغاندا؛ چىلى ۋە جۇزدى.

اۋلى جازۇچى اوتى ناچار اېدى؛
 سوندا دا سونبەي، براق، جانا بېردى،
 اوتسەدە نېچە جۇز چىل جانىب بىتەي،
 آزابدا جازۇچى هامان قالا بېردى.

كوب بولدى: بۇزق اوتى ۋە سونب قالدى
 كۈن ساين جازۇچى اوتى قۇۋاقداندى .
 آخر دا ھېچ چىكىلدىك بولماغان سوڭ،
 جازۇچى جاراقانغا نازالاندى :

« جوق » دېدى. « ھېچ عدلىك ۋە بر خدايدا »،
 بېرەدى آۋر آزاب بېكەر جايفىغا.

آزراق آرتق ۋە سوزدى جازغان بولسام
 آزابم اوسى كورگەن آزغانتايبە ؟

بۇلايچا بولار دېگەن اويىمدا جوق؛
 بولدىما كىنام مېنىڭ بۇزقۇدان كېب ؟
 كوب بولدى: اۋنىڭ اوتى ۋە سونب قالدى
 كورنەي جالنى تۇگىل قزارغان چوق.

فاسىفا سول ارادا كېلدى چېندەت (جلاد)
 «ئەلدىك جوق دەپ قالاي آيتاسن» دەپ،
 بېچارا! اوزان سېنىڭ كىناڭ ئۇر.
 بۇزق بېن * اوزكىدى * اوزك تېڭىگەرمە نېك!

كنا جوق اوند، ساغان قاراغاندا!
 سېنىكى آسب تۇسەر ساناغاندا.
 نېك غانا زىيانى اوزك تولىكده اېدى،
 استەيتىن قانتىلق بېن باسقا آدامغا.

كوب بولدى كېتىكەنېگە دنيادان!
 بۇزلىدى سېنى كورب كېيىنگى آدام!
 سېن جازغان كىتابداردان آلب * اولىگى
 جل ساين خلقى بارادى بولب جامان.

كۇن ساين كۇچەپەدى سېنىڭ بالەك
 آرتق دەپ فان اچەردەن اوبلايسن نېك؟
 سېبسن! جۇرت * بۇلىنب كېتۇينە:
 «دېن بېكەر، خدائى جوق»، دېمەيتىن بېك؟

* جايىلب وصيتىڭ خلقغا چېتىدى!
 بالالار آكە * تىلن آلماي كېتىدى!
 جوغالتىب * جانناداغى اۇيات-آردى،
 حق جولىدى، خدای قوسقان، ناچار اېتىدى!

«جانادا خلق ايرلدى جاقتىقدان،

كوبەبب داۋمەن جانجال ماقۇلدىقدان .

بەرەنن ابركنچىلىك كىتابكىدى،

خلق اوقۇب قورقباي كېتىدى شاقلىقدان .

اۋستادىك باطلدى آرتقى، دېنىدى نومەن .

« بۇلدىردىك جېردىك » جۈزىن پىلىك، مېن !

دنيادا آفغان جاس بېن توگلىگەن قان

« بارىنە آيىكەرسىن اوسىنىك سېن !

جويىماس كىتابدارىك نانى بېرىدە .

جايبىلار قانچە پالە الگەرىدە؟

« تۈز اېنىدى عذاب ساغان بېك لايىق !

« عدلىك جارانتقاندا جوق غوى » دېمە !

اوسىلاى جېندەت سوندا آيتىپ فانتى

سۇستانب، « سوزىن قوبىب، توقتاي قابدى؛

قازانغا » جاناداغى قولن سوزب -

قاقباغن « تم نېزىنەن » جابا سايدى .

كورگەن جوق تامقىدى مېچ كىم بارب كوزىبېن ؛

دېگەن « سوز : « آلتىدى آبر مەس بېن جېزدەن »

زالالدىن « سوز جازغانغا تېكىسەرۇ بار،

قانچاما جازساداغى چېبەر « سوزىبېن .

بالاپان قارغا

فارا قۇس ، اۇچب كېلپ اسپان - كوكدەن ،
توب قويدان جاس فوزبىنى آلدى چېندەن .
بۇل چاقدا بالا فارغا قاراب تۇردى ،
« آھماق قۇس اېدى » دېپ مۇنچا نېنكەن .

اويلايدى: قۇس چقار دېپ بۇل جامانداق ؛
فوزبىغا جونبە دېيدى نرناق قانداق ؟
« جانادا اوزىنىڭدا كوڭلى بولب ،
اويىنا كردى خيال: « قاراب قالماق » .

تابقانى جاس فوزبىغا مۇنچا قويدان ؟
مېن اۇچسام مۇندا بىغا باس بۇرا قويمان ؛
چنداسام پادشا آلدىن ان آكېتەر اېم -
تاماغن داستارخانغا سالب قويغان .

بۇلايچا اۇچب قارغا چارقاقچىدى ؛
توب قويغا « اوبولانب » كوزدى تىكىدى ؛
قوچقارغا سانسز قويدان كوزى تۇسۇپ ؛
« تابباسېن سۇنان » ناور « دېيدى » نېنى .

جانوار قوى بولسادا مال باسى اېدى ؛
« بىر مالدان سېمزدىككە قالماس اېدى ؛
قارغا آلب بالا پانداق اۇچباق تۇگل ،
اوپ - اوڭاي فاسقر بېلېب آلماس اېدى .

مازاق قىب قانات قىسب نومەن اۋچىدى؛
 قوچقاردى، كوڭلى كېنكەن بۇرە ۋ نۆسدى؛
 طلب قىب : نك كوتەرب آكېتۈگە؛
 دالېلداب، * ارلى - بېرلى سالىدى كۈچىدى.

سول جېردە اۋياڭ * جۇننڭ ھەر * بىر * تالى
 آياقتا اورالغان سوڭ كېتىدى * سانى؛
 زالپىنىب بوسانام دېب نارنا - نارنا
 قارغانك * آبدان * چارچاپ تاۋسلىدى * آلى.

طلبى جاس فارغانك فالبتى نېك :

كورگەن سوڭ اۋستاب آبدى قوبچىلار كېب
 قانانن اۋچىاسن دېب قۇرۇب آلب
 بېرىدى بالارغا اويناسن دېب .

بولاچاق بۇل واقعه آدام مېن دە .
 اۋربلار قۇتىلادى دېپىڭ نېگە؟
 تاياندى جېيىدى اوڭچەڭ اۋرىچقۇ دۇر .
 اېلىكتەب اۋربلاردى جۇرگەن جېردە .

باي مېن اپتەكچى

باي آدام : مېكەن اپتەكەن كېڭ سارابدى ،
 اچكەن آس ، جانقان اورن * بارى جايلى ،
 ارسەبىسز چىغان * ملكى تاغى دا بار ؛
 تۇرمېسى « بېينە اۇچماق » اپ - اڭقايلى .

كۆرەكبە : * نانتى ناماق * ناۋر كېيم ؟
 * بارى سول - * جانا مجلس - كۈندە چىين .
 سوندادا * بىر مۇڭى بار اوسى بايدىڭ :
 * تۇن بولسا اۇيقتامابدى « سول * بىر قىين » .

اويلايما قىامتدڭ قىيندىغىن ؟ ،
 بواماسا : بولار دېمە مالى چىن ؟ ،
 آينەۋر ، اوزاق تۇنگە اۇيقتامابدى ،
 -بىزگە ئدەى اورىلاردڭ چىيندىغىن .

ئاڭ - ابر تەڭ كوزى النسه داملدانب ،
 بىر بالە تاغى دا تۇر دايارلانب :
 * بىر كورچى * اوزى مازاڭ سايا بولدى ،
 نالمايتىن اوزاق كۇنگە آنگە سالب .

آينەگى باي اۇبېينە فارسى سالغان ،
 نىگن مېن اپتەكچى بار كورەك آلغان ؛
 ئاڭ آتسا بايدى اولەڭ مېن مازالايدى ،
 آدامداى قايقىسى جوق جان مېن مالدان .

فایئسەم . . . « دەپ « اېنكچىنى » باي اويلايدى
 فاندى آيتىپ آكم اېمەس، اول قويمايدى؛
 « اۇيغى بېر، مازامدى آلا! » دەسە داغى؛
 باي « سوزى قانچا آيتقان مېن، اېم بولمايدى.

كوب اويلاپ باي تابادى ۋ بر آمالدى؛
 چاقىرب اېنكچىنى فاسىنا آلدى؛
 « فايغىسىز جالغىز سېنبە؟ - اولك آيتىپ » -
 « سېبىن تۇسىندىر » دەپ سۇراي قالدى.

بۇلايچا سوندا اېنكچى آيتدى بايغا؛
 « تىگن كوب، اونرمايىمىن قاراب بايغا؛
 « جانادا فاتيىم جاس، ۋ چونى تۇزۇ،
 سول اۇچۇن « مڭ شىركلك ۋ بر خدايغا.

آز - مزداپ ۋ جاناداغى آفچامدا بار،
 اۇستاۋدان بولماسادا ناق آرتىلار،
 « باسقا مال كېرەككە؟ » دەپ باي سۇرادى -
 بولماسا اويلايسىنبا: اوسك بولار؟

مالدى مېن آيتبايىمىن غوى كېرەكسىز دەپ
 جاي-غانا مىثال اۇچۇن كېلىنردم تېك؛
 بۇل كۇنگى زامانانك قالپى سونداي؛
 فلادى قانداي بايدا مالدى كېرەك.

«سوزك * جون ! بلك : مالدى كبرك دېك !
 * ما ، سامان ! بر قاب آفا ، بېرەم نېگن ؛
 * بار يدە * بېر نېنگە لك كۇمس آفا ،
 بېس * جۇز سوم آرتق - كېسز ساناب اېدم .

خېرلى بولسن ساغان مېك قولم !
 بار اېندى بېرەكە كور بولسن چولك !
 * بر * سوزم ساغان آيتار «مقتاب ساقما ! ،
 نېك - غانا سوغان اوستاب بولسا چوغك ! »

اېتكىچى آفاچى االب جونەلدى :
 اۇيىنە ، قۇستاي اۇچب تېز كېلدى .
 جالماجان ، چۇكقر جاساب ، چېرگە كومدى .
 كورەر دېب قابىنى برەنۇ «كم بلدى ؟»

كۈزەنسز قويا آلامايدى قابى جايفا .
 بلمەيدى : اولك نۇگل اۇيقى فايدا ؛
 سېبەبن اۇيقتامايتن بۇدا * بلدى ،
 آلاكداب * نۇن * اوتكىرۇ اوب - اوگاىما ؟

آزراق سقرلاتسا سرتدان مسق :
 مۇزدايدى تۇلا بووى قورفۇ * تۇسب ؛
 بولماچى سبدر چقسا ماگايىنان :
 نكد ايدى اۇرى - ما ؟ دېب تم - تم پېسب .

اوسىلاي * بىر نەچچە كۈن اۆرەلەندى؛
 «بۇنە سور» دېگەن آفل اوبىنا اېندى؛
 فاچىقدى آرقاسىنا سالب آلب،
 اولىكى بېرگەن بايغا آلب كېلىدى.

مىن كەي فاچىقىڭىز كېلىم آلب،
 قوسب قوسى مىلىكىڭىز گە آلب بارب،
 نىچ اۇيقتاب، اولىك آيتب اوتروچى اېم،
 مۇنى آلب اۇيىقم فاچىدى، مورغا قالب.

* سز ماغان، مېن عىجب - بىن، قاب بېرگەنگە،
 باسقادان مېنى * ناۋر - ھم كورگەنگە،
 بېرسەڭدە براق، ماغان كېرەكبەيدى؛
 اولىك مېن اۇيىقم اۋچۇن * مىليون تېڭىكە.

مۇۋجىكىدەر مېن اوزەن

تاسىسب چولاق سايلار دۈركىن - دۈركىن
 آ كېتىدى مۇجىكىدەر دىك چىغان مىلىكىن،
 «اوزەنگە، سايلار قۇيغان، چاغابىق» دېب
 جىيىلب اوڭچەك مومىن چىقدى * بىر كۈن.

آيتامز دېگەن * سوزى بارغانداغى؛
 ئيىر مەن سەب، * بۇاب قالغان * بارى؛
 اېگندى نازىب كېتەب مالىدى آ كېتكەن،
 جىيلغان آچەب - آرب نالغانداغى.

خېر بار: آقسادا اوزەن زالاسز دېب،
 اوستىندە قالا بار دېب اېسەبەسز كۆب
 اېستىتىن: تېمەيدى دېب مالقا، آدامقا،
 ناغز * بر قازاسىنا كېلمەسە * دۆب.

مۇجىكەدەر كېكەسۇ مېن جۇرە بېردى،
 اوزەنگە * بر آزدانسوك جانن كېلدى،
 قاراسا: چارم ملىكى اوزەندە * جۇر
 اوسنداي * بر عجبىدى كورەدى اېندى.

بايغۇسدار ملىكىكە قاراب تۇرب، تۇرب
 آيتادى قايتايىن دېب بېتىن * تۇرب:
 «جالغزاق سايىلار اېكەن دېب اويلاساق...»
 مۇنى دا * جۇر اېكەن غوى خدای ائوب !

دېسەدى: « بارب بولماس مۇنى كورب؛
 كۆب بولسا ملك چقار قالغان * اواب؛
 كچى دەن تېگدك آلۇ قېيىن بولار...»
 آلفان سوك اواكەنى دە اولچا * بولب.

سايباردى اوقسانايىق اولنايفى ،
 فانايىتن قارا چورنىدى ، جۇرمەدى جايفى .
 « اواققا چاغايىق ! » دېب بارا قالسا .
 چوغارغى اوزەنگە اوقساس اولوسنايدى .

اسراف - قور مېنىدىن قارليغاچ

برەۋگە اتادان كوب ملك فالدى ؛
 باي بولدى : آقچاسى كوب ، ء جانا مالدى .
 سوندادا چاچب هامان اسراف قىب
 از كۈندە تىب - تىپىل غىب ناۋسب آلدى .

قالمادى باسقا ، نارسە قارا توننان .
 (ايسكىنىڭ چېرى بارما ، سرادا اوڭغان) ؟

اونى دا سونىڭ ، اۋچۈن ساقتاب اېدى :

كۈنىدە كېرەگەر دېب جاۋراب - توڭغان .

جۈرگەندە سىقى كېتىب (تاماغيىدا آچ)

كېلىدى اۋچب ، قارجانسادا ، ء بر قارليغاچ ؛

كورگەن سوڭ « جاز كېلىدى » دېب تونن سانىب ،

قالدى اسراف - فور جاب - جالاڭچ .

اوبلايدى : « توننىڭ قانچا كېرەگى اېندى » ؟

قۇس كېلىدى : « جاز جافن » دېب كوڭل سېنىدى .

بېچارا ، آداسقان سوڭ ، اوبلامايدى :

« قارليغاچ كېلىگەن مېن جاز جوق » دېگەندى .

« جاز آاس چغار » دېگەن اويىدا چوئىدى .

* بۇ كۈنى ، فار ، سقرلاب ، آياز سوئىدى ؛

بىچارا نون سايقان ، فالچىلدى ،

اويلاۋغا چامابوئامى آچ - بىن نوئىدى .

سۇۋىدان آينەك كوزى چىمايلىندى .

جۇك چۇرسە فار سقرلاب - آيغاي سالىدى .

دالادا فاذب جانقان نائىن قۇسۇن -

كوردى دە ، جاز چوئىغا سوئدا نائىدى .

اسراف - فور * سوز آيغادى قۇسقا خاىصداى :

« دېسەم مېن : كېلىگەن چغار جازدى باىتاب ؛

آحماق ، مۇندا كېلىپ قاندىسن - غوى ،

مېزگلىسىز مېنى داغى جالاڭكا چىداى . »

ھەر آدام فلغان * آسنى قولايلايدى ،

آدەتن جاسدان اېتىگەن قويا - آلامايدى

چارىدەمچى * اوزى داغى بولب * چۇرب -

« آيب - كەر - جاۋز جاز مىن » دېب اويلايدى .

آرستان

فارانايىب آرستانىڭ * آلى كېتىپ ؛
 قاجىدى ، اولمەسەدە ، * سانى كېتىپ ؛
 سۈيە كىكە فاناك * تىيىپ جانقان تۈسەك ؛
 چاقردى باس آدامن * آمر ايتىپ .

چىيلىدى : آيۇ ، فاسقر - باس آدامن .
 چاقوغان چال جۈمپىسى - جاننىڭ قامى ،
 تۈسەككىكە ، دېدى آرستان * چۈن جىيىڭدار ! ،
 مولچەر مېن ، * بلب آلب * ېر چامانى .

« خلقىدى جىرلىككە فالدرماڭدار !

جىماس اېم - تۈسەك قانتى ، نە چارام بار !
 اۈستىندە ناس تۈسەككىڭ اويقتاماسقا ،
 سېندەردى دېپ اوبلاب اېم آفل تابار »

جىليغان سول آرادا آيۇ ، فاسقر
 باس اۈرب ، آرستانغا - دېدى « تاقىر !
 * چۈن تۈگىل تېرىلەرن آيامايدى ،
 خلىڭىز ، * سز آدەبى آيتقان سوڭى سر !

بزدە آزبا؟ كېرەك بولسا ، جۈندەن آڭدار ؛
 مىنالا : بۇغى ، كىيىك ھم مارالدار ؟
 مازاسن بارلىق آڭنىڭ كېتىرگەنچە
 اويلايمىز اوسىلاردان دېپ تابىلار .

مۇنى مېن ھېچ ۋە نارسەسى كېمە مەيدى؛
 ۋە چۈندى ازبۇر بولار بىزگە ھەم بېرىمەيدى .
 سول جەردە مەناۋ آقۇل قايىل بولۇپ -
 آرستان «بۇل سوزدەركى بېك ۋە چۈن» دېيىدى.

تاياندا بۇغى، مارال، كېيىكەردى
 باس سالب آيوۋ قاسقىر قۇرۇپ بېردى؛
 اوزدەرى ۋە چۈندە سىرەك بولسا داغى ،
 اوزىنە ، ۋە سوز قىلمادى كېلەر چېردى .

بولايىھا مومىنداردىك سوزى قايىناب .
 ۋە سوز قانباي قالا بېردى كوزى قايىناب؛
 آرناغان آرستانغا جومساق ۋە چۈننەن -
 آلبىدى آيۇ - قاسقىر مامق سايىلاب .

مقتىلار ۋە بىر ۋە بىرى آرفالاناب ،
 جۇرمەيمە ناچارلاردى اولجالاناب ؟
 جبگىلن قارا ازبوردىك اوزدەرى آلب ،
 كېدەبگە اوترمايمە باسا سالب ؟

باي ازبۇر ۋە چۈن بولسا دا كۆپ تولىۋىگە
 ناچاردا چاما بارما « ۋە چۈن » دېمەۋىگە ؟
 سونان سوڭ نە قىب اولجا قاراماسن ؟
 قۇۇلارغا قىيىنبا «ازن بلىدىرمەۋىگە ؟

تۈلكى مەن جەمس

آج، تۈلكى * دام نانباغان نېچە كۈندەي،
 آقون * بىر باقچاغا كىردى اۈندەمەي.
 جەمسىڭ كوز تارنانن مەزگىلى اېدى؛

سالېىراب * پىسپ تۇرغان * بارى بىردەي،
 سول قىيىن؛ جەمس بىراق جوغارى اېدى،
 آغاچدىڭ بۇتالغى اېدى چىققان چېرى،
 آج تۈلكى قاي جاغىنا اۈمتىلسادا؛
 «كوز كورب - * نىس نېمە يىتن» بولدى كېي.

آۈرە بوب * بىر ساعىنداي نېكىنەن - تېكىكە؛
 ايتادى، بېتىن بۇرب - جۈنەمە كىكە؛
 «بۇل * آزر اچكە جاقباس، كوگرەك - قوى،
 ناق آرتق فوسلمايىتن پىسكەندىكە.

اۈقساتدىق بۇل تۈلكىگە سۈنداي جاندى؛

«اوق جېتەس جېرگە فلچ سۇورغاندى؛

اوزىنە كىنا قوبىماي، اسكە قوبىب،

بالەنى جانۇدىراتىن جوقتى - باردى.

كېي آدام قىيىن اسكە قىز طلب؛

تۈلكى دەي سېزەدى * آبدان بايقاب قاراب؛

سۈندادا اۈيالىقان سولڭ نېكىكە تۇرماي؛

بولماچى سېبەب ئابار قزارا كىداب.

۶بل مېن قاندىن ۷ايت

۸ بىلى آلب قدر تېدى اېلىدىن اېلىگە.
(اول ناكسقى كورمەگە نىزەن بىزدىك چېردە)
چۈۈلاغان بالا - چاغا آرتىدان اېرب ،
قالماسدان توب - توبى مېن ۹جۈردى بىرگە .

بولاردى ۱۰بىر قاندىن ۱۱ايت كورە سالب ،
اۈمتلىدى : ناستاين دەپ ۱۲بىلى آلب ؛
۱۳چاۋلدىب ، چېردى تر ناب ، فارغىب - چاپچىب ،
كېلەدى بېت آلدېنا آزابدانىب .

سوندا اوغان باسقا ۱۴بىر ۱۵ايت دەدى . « آۋ ، جانم !
مېن عىجب : نېگە سېنىڭ قىنالىغانىڭ ؟
قۇر بېكەر بوسقا چارچاپ نە غلاسن !
۱۶بىل مېنەن تېڭىدە سۈگە كېلەمە ۱۷آلك ؟

سېكرب قارغىساڭدا ، آزابدانىب !
آرسىلداپ نايانساڭدا ، اولۇگە آنىق ،
اول ۱۸آلى جايى مېنەن بارا دى - غوى ،
قاراماي ، جان اېكەن ، دەپ كوزون سالب . »

« اول ماغان قاراماسا مېنىڭ باغم .
بوسقا اېمەس ، دەدى قاندىن ، قىنالىغانم ؛
باسقا ايتدەر سويلەسن دە « كوردىكېم ؟ » دەپ
« قاندىن نىڭ بىلىگە كېچە نە قىلغانىن . »

قورقتى دەپ قاراماسا ايندەر اوبىلار يا
 - سول اۈچۈن بارا جانر كىرپ جانم !»

آدام كۆپ فائىدەنگە اۇقساس اهل اچندە ،
 آرسىلدا ، * ماز بولانن * اوز اسىنە ؛
 نەك - قانا لقب اۈچۈن زورغا اۈمتۈاب
 باسقانك قارامايئىن * آل - كۈچىنە

بىلسەدە كۈچ جەتتەسن بۇل زماندا ،
 كېيى برەۋۇ فارسى كېلەر * آلدى آدامغا ؛
 آيتسن دەپ : « قالاي قىلدى فالنچەنى !
 كېرەگب * جۇرا بىدى » دەپ « او - بالاما !»

آۋدافى قويان

* بر نوب آك ناماق از دەب چقا قالب ،
 آيۇدى اۈستاب آلدى - اولجالانب ؛

* بولسنى آيدالادا بېت - بېتى مېن ،

هر * برى چاماسنچا اۈلسن آلې ؛

قۇلاقدان قوياندا كېيى جۇلقب جاندى ،

اولجا آلغان باسقا آكداردى كۈرە سالىب ؛

دېستى-اوغان؛ «سېنكى نه؟»، قلى كوزم!
 چول بولسن! قۇنۇستىڭدا آيۇدى ۋە اوزك؟
 «ما سامان!..» دەدى سوندا قۇيان نۇرب،
 اولارغا دايارلاب آب آبنار ۋە سوزن:

«كم اېدى چوق آغاچدان آيداب چىققان؟
 سېندەرگە مېن اېمە سېنە قۇنۇب ئىققان!
 «ئوركىتېب اويغا، قىرغا بارساداغى،
 سەن كم دەيسىندەر قۇرتىب چىققان؟»
 باراق آك مائىنانغانن * بېلىستى،
 اورنسىز اوترككە كۆلىستى،
 سوزدادا آبتقان * سوزن قىزق كورب
 قۇلاغن كوڭلى سويگەن بېرىستى.

فانچاما كۆلسە داغى مائىنانچانغا؛
 كويىنە اولەس نېمەر بولمىگەن چاقدا؛
 بالاغا جلاماغان آس بېرىمە؟
 اومتۇلاب جلاماسا، بىر ناماققا،
 لىققان تېمان قىزىك * لىققان
 بىق آس مۇتۇرلار شېخ، سوزدا قىزىك

قۇمىرسقا مەن آستىقىڭ ، دانى

(خىمىيەتەردان تىرجىما)

قۇمىرسقا آرتقى - نۇلك جىيىپ چۇرب ،
 كېز بولدى مول آستىقىغا قوبىغان ، ئۇيىپ ؛
 * بىر ، داندى ، تىماق اولىكەن ، ئاۋىب آلتى ،
 كۆب ، داننىڭ آراسىنان كۆڭلى * سۇيىپ .

نەم اولىكەن ، لايىقسىز بولسا دا * دان ،
 آۋىغا كېتىدى كۆڭلى سونچا * آبدان ؛
 اويلايدى : « بۇل * بىر سونداي * دان اېكەن » دەپ
 * « جارايىن * بىر جېتىگە ، ئويىسا * آبدان .
 نىر باڭداپ ، بېك قۇۋانپ آلپ چۇردى ،
 مېنى آيداب كېلىگەن - غوى » دەپ بۇيرىغان ، دام

* بىر - اېسە اوى ، * بىر اېسە جار چۇرەر جولى .
 قۇمىرسقا * سوز قىلمادى اويلاپ اونى .
 نىرمىستى اېندى جارغا كۆچن سالب
 چىغۇغا جار اۋستىپنە بولب اويى .

چىقبايىق كۆب بېيىكىگە اونچا آرتقى ؛
 آۋر ، دان جېرەمەدى نومەن ئارتىپ ؛
 قۇمىرسقا * دانى مېنەن اېكى جاققا -
 سول جېردە اۋچىپ تۇستى كۆچتەن آرنىپ .

آدم كۆپ طلب فلان فۇرسىتىداي ،
 كۆرۈپ قانچا ئۆزۈس ئوۋان اوڭى :
 جامادان نىسپارى ماسدى قولينا آلپ ،
 ناسىپىنن اورنا چولدا بېلى - آلماي .
 اسىردى چاندىرادى قولينا آلما ،
 اوۋلى اوزنە - م اوزى كوزن سالسا ؛
 سوندادا زور م ابروى بولار ابدى ،
 نوزم غىب اخرىنا آلپ بارسا .
 ماسدى آلپ قولدان كېلمەس م بىزدىك قازاق ،
 تارتىپ چۇر آخىرىدا سونان ازاب ؛
 قومىنىب كېچكەنە ماسدى ، زورن اوستاب ،
 كسى ازبا بولب چۇرگەن چۇرتقا مازاق ؟

م اۋچىچى م بولم

دانشپان قازى

اچىدە جهان ساراي مېكەن ايتكەن
 بار ابدى م بىر پادشاه قولى جېتكەن ؛
 كۆن - م تۇنى راختىك اورناسىدا
 قىزى بېن م بىر نېچە چل م اومرى اوتكەن .

بولسادا قانچا ابركن بۇ جالغاندا
 آجالغا آيلا ايتوگە آمال بارما ؟

بويىچا آكەسى آيتقان كورنەيدى
 آلتىننان ھېچ * بىر خېر بىلىنەيدى؛
 اورنىدا سائىب كېنىكىن ھېچ نارسە جوق
 چالغزاق جېلدەر اېسىپ دۇۋلەيدى .

سېنىمىسىز بولدى اۈچەۋى * بىر - بىرىنە،
 قاراسىپ تېرىسكە آينالغان * اس تۇرىنە؛
 * بىر قۇۋلىق آرامزدا بولدى دېستى،
 «بولماسا آكەمىز دىك آيتقانى نە ؟»

جوق دېستى اۈچەۋمىزدەن باسقا ادام؟
 انامىز بىترگەندى * سوزىن نام؛

ھېچ * بىرى «مېن آلم» دېپ چاغرا آلماي،
 «قاضيغا بارايىق» دېپ، فويىدى قىدىم.

بيانداپ باسدىن آياق بولغان * استىن نامىزى.

اۈچ جىگت جۇگىنىسكە كېلىپ * تۇستى؛

اېكىنچى: آنا - بالا * تورتەۋمىزدەن
 باسقادا سىردى سېزگەن جان جوق دېستى .

* سوزدەرن بولغاننان سون قاضى آتكداب،

«چىن مېنى كېلىسە كىزدەر» دېدى «نا كىدەپ»

«اۋلى * بىر حكايىت مېن آيتايىم»

بېرەرمىن جوابىدى سونىن نامداپ

.....

(اۋچ جكتىگە قاضىنىڭ آيتقانى :)

« بىر بايدىڭ بولغان اېكەن چالغىز قىزى،
دا كۈيىنا عاشق بولغان جېردىڭ « جۈزى؛
« ئۈيەنن » بىر جىگىنى بولسا داغى
اناب قويغان بولسا كېرەك « اوزى.

جىگىنى قىزدىڭ سۈيىگەن اودا عاشق،
جۈرەرگە دارمەنى چوق آبانى باسب؛
كېزدەسب - اېيىن ناۋب اوڭاچادا ،
سويلەستى قىزغا « بىر كۈن سون آچب .

كېڭەسى قىز بېيىن جىگت بېپ - بېلىگىلى؛
جاس چاقدا سويلەسكەندەى باسقانېنى؟
« جولىقىم » بىر خىستاقغا « دەدى جىگت،
« - يىكلىدى ئايلىغانداى سۈزدەن اېيى .

مىھورنن چامالايىدى قىزدا جېنىڭ،
تۇرغانن تۈسەينەدى كوڭل اېتىب؛
قانچا اۋيات بولاتتىن « جانا اويلايدى
بېلىگىسى آماندىڭ قالىسا كېتىب .

سوندادا جىگت قىمبات « سوز جىغۇغا؛
-وز بېردى باسقا رېتىدە جولىغۇغا؛
قاراندى كۈيەنۈ « اۋرن كېلەر تۈنگە
آيتساقان وعدادان ئايىلۇغا .

آى چارق، اوڭاھادا، كۈنڭ جازى؛
 سېرت اېقىدى قىز بېن جىگت،
 بولمادى كۈيەۋى مېن جولقباغچى؛
 اوڭلى قىلمايىنچا مۇنى رازى.

كېچىكەي آت سابلېتىپ فانچا چېرەدەن،
 بىر كۈنى كۈيەۋى كېلىدى مالان بېرگەن،
 غۇر فېنچا آنا - بابا: كېيىندىراب،
 باي قىزىن جېڭىگەلەرى آلب كېلىگەن.

نارقاستى چېنگەلەرى جاي نە جايىنا،
 بېرگەن سوڭ قىزدى آپاراب،
 اييا مېن آمانداستى كۈيەۋى مېن قىز،
 چاقىدراپ بىر بىر يىڭ ماڭاينا،

سوندا قىز سوز باستاندى جىگت چاقىدان،
 جوق اېدى وعداسن تېتى ئۈمۈتقان،
 رخصت قالغان قۇنگە سۇرادى قىز،
 قوربى اوچۇن عاشقلىقنىڭ دامن نانتقان!

جىگت - بېن جانادا آيندى وعداسن،
 جولىدا قىدا قىلغان ماڭ مېن باسن،
 مالداندىم دېدى سىرتىدان كۈيەۋى مېن،
 جومارتىدىق تۇسىرەر دېب احلاصىڭ.

نېمە چل جگت بولسا دەدى عاشق،
 « تۈرك اېتىپە وعدا كىدى سېرىندەن آسېب » !
 سول جېردە كۈپەنۇ قىزغا بېرىدى رخصت
 «ۋىبات دەپ : رازى قېب * كوئىلن ياسېب :

سۇراب آب كۈپەنۇ يەنەن رخصتىدى،
 باي قىزى جگت چاقما كېلە جانىدى؛
 * تۈرلى اويدا كېلە جاتقان جالغىز * اوزن
 چولچىباي * اۋرى ظالم كورە قابىدى.

قاراسا * بىر سۇلۇ قىز چوق تېكىدەسى
 * اۋرى نىڭ قۇوانغان نان كېتىدى، اېسى ؛
 بېرىدى دەپ خىداي آيداب اويىنا آلتى ؛
 (* بىر تۇنگە اولجا فلسا كېتىدى نېسى) .

* بارى آلتىن * اۋستى ياسى اېنچۇ مارجان ؛
 صبرغىب تۇرار اېمەس * بىر كۆرگەن جان ؛
 اۋستاب - آب سوندا اۋرىنىڭ كوئىلى آۋدى
 دەپ اويلاپ : « اوسى قىزدان قالامبا آمان ؟ »

قىز سېزدى * اۋرى كوئىلى بۇز قىدىغىن ،
 اويلايدى « سۇپىق چول مېن چولقىدى كىم ؟
 سوبلەنېب باسدان آياق جىلادى قىز
 چالنىب اچكى زارن كورسەنېب تىم .

اۋرىنىڭ راحى سوندا كېلىدى ،
 چاراتقان كوڭايىنە سالدى نېنى ؟
 كېڭەسەن : قىز بېن چىگت ، كۈيەۋ مېن قىز --
 اېسىتىپ بولغاننن سوڭ قويا بېردى .

ايتقان سوڭ ، بارن نۇگەل بولغان كېتى ،
 اۋرىغا قىزدىڭ ، سوزى اۋناب كېتىدى ؛
 قۇنىلپ اېكى نالاي زور خوفدان ،
 چىگندىڭ سارايمىنا اېتىدى گېتىدى .

باي قىزى اوسىلايچا سېرىنكە چىتىدى .
 چىگنكە كورگەن ، اسن بىان اېتىدى .
 كۈيەۋدىڭ اۋرى مېنەن جومارتدىن
 مدحلاب نېچە تۇرمېن ايتىپ ، اوندى .

قىز ايتىدى « بېلىگىلى » دېپ « مېنىڭ حالم »
 « بىلەن نېندەسى سورم بولسا ، بارن ! »
 « مېن كېلىم اۋاگى اېتكەن وىدام - مېن
 ، اوزىڭ ، بىل اېنىدىگىسەن عاشق چارم ! »

كۈيەۋدىڭ اېراگىنە كوڭلى تولدى ؛
 ، جانادا قىزدىڭ ، سوزى مېغا قوندى ؛
 « تىن ملىكەن قىزغانباغان » موزالقدى
 ناپتارۇ خىانت بېن قىيىن بولدى .

«مەن ساغان»، دەردى چىگت «راضى مەن!»
 «سەندەي بوب وعدادان تاپىلار كەم»؟!
 * بىر جۈزۈك كۈيەۋىگە آرامداۋغا!
 چەتئەللىك ئونى مەنەن نە كەپتىگەم.

اوناندا كۈيەۋىگە سەندى بول،!
 ايتۈگە مەن خىيانت تاپبايەن بول،
 قىغاندا سەنى ماغان، بىلە تۇرۇپ!
 مەن اوغان قالايىنچا قۇرامن تور؟

نېچە چىل بولسامداغى ساغان عاشق!
 ايتىپ كەن اېكەنۈمزگە اللە نصيب.
 اوت سالىب، اېرلى زايىب آراسىنا،
 جازۇدان اۈمۈلمايمەن مەندە آسب.

بۇل * سوز مەن اېكى عاشق توقتاب قالدى.
 ماقولدىق * بىر بىرىنەن سۇراب آلدى.
 آپ - آمان: «آر با سەندى، اوگز اولمەي»
 باي قىزى كۈيەۋىگە قايتىپ باردى.

جارى نىك كۈيەۋىگە سەندى آماندىن.
 راضى مۇنان كەپتىن، بولمايدى كەم؟
 سارغايا آماندى - ايتقان قىز،
 اېرىنە بېك لىقتى كورزدى تەم.

كېز بولغان قارىدان اوڭچەك قناعىدى.
 بىرىنەن بىرەۋىنىڭ * سوزى تازنى؛
 * بىرىنىڭ جومارتىدىن * بىرى * بىلەپ ،
 قالايچا * بىر بىرىنە انابتى؟

قىز - كۇيەۋ، جىگىت بىن قىز سولاردىكى بول!
 جومارتىدىكى غەدىك - بىن كورسەنەپ جول؛
 جەرلەردە اېكى تىلاي كېتەپە ناستاب
 كۆڭلەگە تالاب تۇرغان * آل بولار سول.

كېڭەسەن قاضاوسىلاي آينىپ * بىدى.
 سونان سولك جوايقا آلىدى * اۈچ جىگىدى؛
 * بىرى اۈرى، * بىرى جىگىت، * بىرى كۇيەۋ
 قايسىسى اۈچەۋىنىڭ جومارتى؟» دېيىدى

«اچىندە كۇيەۋ جومارتى» - دېيىدى اۈلەكەنى؛
 قىز اونىڭ، نېگە دەسەك، * اۈز مەلىكى اېدى؛
 كسىگە بلە تۇرۇپ جارىن قىغان
 جومارتلىق اۈدان آرتىق دېيەن نېنى؟

جىگىدى جومارتى دېيىدى اور تانچىسى
 (كۆڭلىدە اۈناب كېتىدى آلدە نېسى؟)
 «اۈزى از دەپ * بىر سۇلۇ قىز كېلىپ تۇرسا
 آپ - آمان جېدەرەمە باسقا كسى؟»

«ئىلماسدان ھېچ اوز بىرلىق مېغا سالدى ،
 «جو ماردقا - جو ماردلىق» دەپ اوينما آيدى؛
 اربىكچى : قامن چېدى باي قزىنىڭ ،
 قىناغان ئىساق جېردە چېن جاندى .

نېچە چىل عاشق بولسا قىناالب جان ،
 بولاتن وقت كېلسە ، دېرىنكە ، دارمان ،
 اورنىدا سول جىگىنىڭ بولسا باسقا
 « بۇرچىب قالسىن » دېر ابد كوڭلەدە آرمان .

پادىشانىڭ سوندا آيتىدى كېنچە اولى :
 بولغان دەپ اۋرى جو مارد اوسى جولى ؛
 « بۇرچولغا قزدى اۋرى آيا سىناق ،
 آلۇغا اۋستىن توناب جوقبا ، جونى ؟ »

جول نوسباق تاستاسىبا ، اوز كاسىن ؟
 « بۇل قزدان آياب قالغان جاننىڭ نېسىن ؟
 كۆيەۋدەن ، جگىندەندە ، اۋرى جو مارد ،
 « اۋرى » دەپ بولمىسا اېگەر بېرگەن اېسىم .

اۋرىغا ، دەپدى قاضى ، اۋرى - بېرىك .
 ئىلغان آلتىن سېنەن بولسا كېرەك !
 تېز چىقار دەپدى سوندا كېچى اولىنا
 « بولمىسا ، بۇرچىك ئىلغان كېتەر اېرىك ! »

« اېكى آغاڭ جاماندا قىسا سېرىك اېمەس !
 اۇرانتقا سېن سېكىلى چېرىك اېمەس !
 سېندەردىڭ قىلىشىڭدى آڭداۋ اۇچۇن !
 آيتلغان سوغان آرناب اوسى كېڭەس . »

كېي اۇلى سول ارادا موينىنا آلىدى .
 قارا امىكە قالايىنچا پېرسىن چاندى ؟
 ۋە جازادا اوغان اوڭاي كورنېدەدى
 قاضى - داي آلداسترۇ دانشباندى .

اۇچ جىگت قاضى آلدندا اېنچى * بولدى ؛
 آلتىدى تىققان چېردەن آلب كوردى ؛
 بار ملكن، بردهى قىلب ، اۇچكە * بولاب ،
 سولايچا هر قايسى سېنىڭ تىدى كوڭلى .

‘اوزن جوغىارى اۋستىغان قازاقتىڭ نادان
بايلارى مېن، - اولاردىڭ ناچار كورچىلدىرى ھىم
علمىق بېن ناداندىق.

آدامغا ، سوز تابلار قىلام آلسا؛
اجتىھاد - نېرەكە اوى مېن مېغا سالسا؛
نە مەنا چالغىز ، اوزى بلۇۋىندە؟
چۇپىركەدى توپقا ، قۇسب، سىنالماسا .

تارىلب زىماننىڭ ازغان چاغى ،
‘ بىر بولب بىلمەگەن مېن - بىلگەندىغى؛
ئۇك بىلمەي، مال ، بىندى دەپ كېي آھماق،
بىلمەگە چارمىسادى ، چانا تاغى.

كوز چۇمب ، تىزگىن بېرىۋى مالى كۆبكە
اوزدەرەك بىلە تۇرا كېلمەيدى اېپكە!
« بولغانسۇك قولى - سىيىرى بىلدى » دەپ
قازاق كۆب آلدانانن ، چۇرپ تېككە .

آھماق بولا تۇرب ، ، اوزى نادان
بىلمە مېن ، ارگىي ، بىلم قايىدان آلمان ؟ ؛

بولماسا : « اوقىمايلاق ، تونىمايلاق »
 بولاما اۇبرە نەتەن باققان مالدان ؟

مثالى مەركىزى : * بىر گوهر تاس
 بېرىسەدە دۇنيا مالن آلب بولماس ،
 چالغزاق اونكر ذهن سىياسندا ،
 ناباتن بىنەندە نې از دە گەن جاس .

باى بولسا * اوزى اوقىمس - اېكى جافتى
 آيتۇغا « بېلەدى » دەپ لايقتى ؛
 بولماسا اوقىماسدان بايلىقى مېن
 * بېلەدى چىكى نادان قايدان تابتى ؟

كوتەرەر نادان بايلار مۇرنن كوككە ؛
 آرنىسەب قورازدانى تېككەن تېككە .
 اېر كەنە جېرەمەسەك * جاننا بولماس :
 آيتقان - مېن « آقلى نايىز » اونبەيدى او كې .

زاكونچك * جاناداغى قاراغى قويىب ،
 بولماندى بولاچاندى قول مېن قويىب :
 قاراغى نادان خلقى اۇبىتادى
 باسقانى * بىر اوزنەن بلاى قويىب .

بولغان سولك خلق نادان فايدالانې ،
 نادان باى سورب جانر نارەن آلب .

نە غەلسن : كېيىن كىتاب كۆنەر ئىككى ،
چىن ئىلم باغدا چۈشۈپتەس چۈشۈپتەس فالب .

بىلەدى آسا چاقىسى چاۋز دىقى ،
فوكسىغا فاسىنداغى سوندای مەقتى ،
بېرسە قولى - بېرمەسە چولنازدا
زوراق مېن كورسەتەدى اوز بىراقىدى .

سوندادا فوكسى راضى مرزا سېنا ،
ماز - مە مايران قونب آلب باي فاسېنا ،
خەتەن تېرىن نوگب فاساداغى ،
آلمايدى آيدىك خەن جىل باسېنا .

قازاقدىك مەقتى اۋستاغان بۇل مە بىر مە اسى :
اوبىلايدى كېلەمەس چوق دېب بايدىك كۈچى .
نادان باي ، اونەر - ئىلم ، قايدان مە باسنى :
اومرئەدە كېلەمەسە اېگەر مۇرىنىنا ايسى .

بىلەدى قالاي بايلار تۇسنەدى ، ؟
بىلەدى اوقىماغان كسى نېنى ؟

ەر كەنەن اۋىرەنگەن مە سوز بىلم بولماس ،
مالدانىب چۇرگەندەرى اوسى - ما اېدى ؟

نە غاسن : كېيىز كىتاب كۆنەر نكى ،
چن علم باغا چېتېس چەردە فالب .

بەدى آسا چافسى چاوز دەدى ،
فوكسىفا فاسنداغى سونداى مەنى ،
بەرسە قولى - بەرمەسە چولنازدا
زوراق مېن كورسەتەدى اوز بەراقىدى .

سوندادا فوكسى راضى مرزا مېنا ،
ماز - مە مايران قونب آلب باى قاسىنا ،
خەتتەن تېرىن نوگب فاساداغى ،
آلمابىدى آيدىك خەن چل باسىنا .

قازا قىرك مەقتى اوستاغان بۇل مە بىر مە اسى :
اوبلايدى كېلەمەس چوق دەپ بايدىك كۆچى .
زادان باى ، اونەر - علم ، قايدان مە باسنى :
اومرئە كېلەمەسە اېگەر مۇرىنىنا ايسى .

بەمدى قالاي بايلار تۇسنەدى ، ؟

بەدى اوقىماغان كسى نېنى ؟

مەر كەنەن اۇبىرەنگەن مە سوز بەلم بولماس ،

مالدانب چۇرگەندەرى اوسى - ما اېدى ؟

اۋلى كوز - بېن اوقۇب تازۇ كېرەك .
 فرقا جافسى ، جامان فانۇ كېرەك .
 مۇنازىرە مېغا توقۇب « بېلەن » دەپ
 باسقانى ، سۇيۇپ فولغا آلۇ كېرەك .

اويلا ما باي نومەن دەپ براق جاسى
 اللەدان بار عالمى جارائۇچى :
 اولاردا ، بىز سېكىلدى ، بىر اول چەك
 بولغان مېن بۇ دۇنيادا آرتق ماسى .

آلغان جوق مالىدى ھېچ كەنەن بايلار تارتىپ .
 رزق اول ، بىر چىققان حقدان آرتىپ .
 باق - دۇلت بېنا قارتىك اويىنداي ،
 بارادى برەنۇ كېمى برەنۇ آرتىپ .

ھەر كەنك بېلىمى بار جاماسىنچا ،
 چىغادى ، بىر آرز جۇرئەتدان ناق آچىنسا :
 بىلمەس دەپ بايدان باسقا اويلا ما كىدار ؟
 بىلەدى ھەر كەدەر - آق باغى آچىلسا .

اويلا ساق ، قايسى سى آرتق : علم مال مېن ؟
 بىر بىنە قالايىنچا فويامز دېن ؟
 مال جۇرمەس ، اونەر بويدا بىرگە جۇرەر .
 تار - كېزەك جۇرەر بولسا بوتەن چىر مېن .

بولسا اېگەر اېكى قۇربى چېردە آۇغان ،
 * بىرى اوقۇ ، * بىرى مالغا آوالانغان ؛
 اونەرلى * جونن نابار نادان اولەر
 تاۋساب بولماسا پۇل آلاغا نان .

سول اۇچۇن عام آرتق ، چاملايمەن ،
 مالداندا اونەردى آرتق باغلايمەن ؛
 زمانىك اوسى كۈنگى قالپن آكۇراب ،
 آدامدى مالغا سېنگەن تابالايمەن .

كېتسەن بۇ سوزدەرم كۈبە * نىيب ،
 ناباندا آقى دانا بايلار كۈيب ؛
 آرنادم مالغا سېنگەن نادان بايغا ،
 قومبايمەن مالى باردىك * بارن جييب .

بايلار بار بۇل زماندا خدای بېرگەن ،
 باسقانى * اوزى مېنەن بىردەى كورگەن ؛
 كۈچ بېرب چاماسنچا نالققانغا -
 كېم - كېتىك * دام اېتسەيدى جېتىمەردەن .

قلمايىدى * آلم جېتىك باسقا آدامغا ،
 * بىر آيتسا نۇرب قالار وعدادا .
 مازاسن آۇلداىدىك * جانا آلمايىدى
 قېنالب كۈيب - * سېسب جوقتى - بارغا .

ئويشانن بىلگەندەر بار خىداي بېرىپ ،
 بلىمى دولەتنە بولپ سېرىك .
 مال چىركن دىنيازىڭ خۇچەمەتى
 اىەسى اۇستار بولسا تۇورا كېلىپ .
 سۈڭى .

